

Urmarile adoptiei lui Marcus Ulpius Traian de catre Nerva

Complotul contra lui Domitianus (18 septembrie 96) il gaseste pe Traian la Rin, unde indeplinea functia de guvernator al Germaniei Superioare. Tot acolo ii va sosi si vestea adoptiunii sale de catre noul imparat, ceea ce-l facea cezar al imperiului si, totodata, nefiind vorba de o simpla adoptiune, ci de o colegialitate cu Nerva, coimparat (imperator et consors Iribuniciae potestatis = imparat si asociat la puterea tribunicala).

Dar cum atunci (octombrie 97) treburi insemnate il retineau pe Rin (victoriile in luptele cu triburile germanice ii vor aduce, lui si imparatului, titlul de Germanicus), Traian ramase mai departe acolo - caz unic in istoria Romei - , nerenuntind, insa, la prerogativele de cezar.

Era, de fapt, si ceea ce asteptau de la el senatorii, ingrijorati de nemulțumirea prefectului pretoriului si a altor pietorienii influenti. Imensul prestigiu al lui Traian facu, insa, sa inceteze orice murmur de nemulțumire si chiar ingamfatale Casperius Aelianus, prefectul pretoriului, impreuna cu altii din tabara sa, la simplul ordin al lui Traian, se prezenta supus in cartierul general de pe Rin, unde fu judecat, condamnat la moarte si executat. (Prudent, Traian inlocui, totusi, garda pretoriana din paza personala cu ostasi din legiunile de sub comanda sa.)

La 27 ianuarie 98, pe Palatin, batranul Nerva se stinse: inca pe Rin, in Colonia Agrippinensis (azi Köln) unde lucra la o granita trainica a imperiului cu lumea germanica, vestea ajunse la Traian prin grija lui Hadrianus si a lui Severianus.

si, cu toate ca intre mesageri avu loc o veritabila intrecere, vestea urcarii sale pe tronul imperial sosindu-i cu extrema rapiditate, Traian ramase si de asta data in tabara, incredintand senatului administrarea Romei. Atitudine absolut uimitoare, care avu darul sa-i faca pe influentii politiciii vremii si pe militari sa inteleaga ca Roma era cea care avea nevoie de Traian. intirzierea lui Traian pe granite avea, insa, o alta cauza, care-l va mai retine un an departe de Roma.

Inca inainte de adoptiunea lui Traian de catre Nerva, cand nimanui nu-i trecea prin cap ideea de a urca pe tronul Romei un provincial - faptul nu avea precedent, viata de tabara pe limesul imperial, departe de patimile care tulburau viata publica a Capitalei, ii oferi lui Traian posibilitatea unei analize lucide a situatiei generale a imperiului. Nemulțumirile, din ce in ce mai numeroase si manifestate acut ale sclavilor si saracimii rurale, secatuirea finantelor publice in vremea lui Domitianus, lipsa de randament a agriculturii italice provocata de ineficienta muncii servile si de importurile alimentare masive si ieftine din provincii, pauperizarea micilor proprietari, chiar si a celor mijlocii, ce se manifesta de multa vreme in Peninsula italica, concomitent cu presiunile periferice, atat ale populatiilor supuse, cat si ale celor din imediata vecinatate a granitelor, erau de natura a ingrijora pe orice observator cat de cat atent.

si de cel mai mare interes pentru imperiu era asigurarea granitei nordice, unde conflictele Romei cu popoarele invecinate se desfasurau cu o mare intensitate de mai bine de un secol, in mod practic

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari

<http://referatenoi.ro>

se putea vorbi nu de granite, ci de un veritabil front de peste doua mii de kilometri pe Rin, de la gurile acestuia si pe Dunare, pana la varsarea in Pontus Euxinus.